

prima instanță: Judecătoria Bălți
judecător: D. Stănilă
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
judecători: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

Î N C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Serv-Steaua-Com",

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladiana” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Serv-Steaua-Com” cu privire la încasarea datoriei,

cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Serv-Steaua-Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vladiana” și Societății cu Răspundere Limitată „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Serv-Steaua-Com", a fost casată parțial hotărârea Judecătoria Bălți din 17 august 2016, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Vladiana" împotriva SRL „Serv-Steaua-Com” cu privire la încasarea datoriei și cererea reconvențională depusă de SRL „Serv-Steaua-Com” împotriva SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, în partea ce ține de admiterea acțiunii formulate de SRL "Vladiana" cu privire la încasarea penalității și cheltuielilor de judecată, și a fost emisă în partea dată, o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial. A fost încasat de la SRL „Serv-Steaua-Com”, în beneficiul SRL "Vladiana" 100 000 lei, cu titlu de penalitate, 8321,50 lei cheltuieli de judecată. În rest acțiunea a fost respinsă. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La 21 august 2015, SRL „Vladiana” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Serv-Steaua-Com” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Vladiana” a invocat că la 18 noiembrie 2014, SRL „Vladiana”, în calitate de vânzător, și SRL „Serv-Steaua-Com”, în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare a utilajului - mașină pentru fabricarea brichetelor.

Astfel, conform pct. 2.1 a contractului sus indicat, vânzătorul s-a obligat să livreze mașina pentru fabricarea brichetelor, iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite costul utilajului în modul și în termenele stabilite în p. 3.1 și p. 3.2 al contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014. Conform pct. 3.1 a contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014, costul utilajelor pentru fabricarea brichetelor constituie suma de 180 000 lei. Conform p. 3.2 a contractului sus numit, achitarea pentru bunuri, urma să fie efectuată în termen de 20 zile bancare, din momentul primirii bunurilor conform facturii semnate.

Conform contractului din 18 noiembrie 2014 și în baza facturii fiscale nr. BV1938968, SRL „Vladiana” a vândut și a predat cumpărătorului SRL „Serv-Steaua-Com”, mașina pentru fabricarea brichetelor în sumă de 180 000 lei.

Reclamanta SRL „Vladiana” a indicat că, SRL „Serv-Steaua-Com” a acceptat bunurile livrate, însă nu a efectuat achitarea acestora, acumulând o datorie în sumă de 180 000 lei.

Reclamanta a invocat că conform dispozițiilor art. 268 lit. a) Cod Civil, coroborate cu prevederile art. 624 Cod Civil și în baza punctului 6.2, capitolul 6 al contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014, cumpărătorul, SRL „Serv-Steaua-Com”, pentru neplata la timp, va cere vânzătorului, SRL „Vladiana”, penalitatea în mărime de 1 % de la suma datoriei, pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, a menționat că datoria acumulată de către SRL „Serv-Steaua-Com” constituia suma de 180 000 lei. Totodată, valoarea penalității, conform următorului calcul: $180\,000 \text{ lei} \times 1\% \times 180 \text{ zile}$, constituia suma de 324 000 lei.

SRL „Vladiana” a înaintat cereri către SRL „Serv-Steaua-Com” cu privire la soluționarea litigiului pe cale amiabilă, însă au fost lăsate fără soluționare.

Reclamanta SRL „Vladiana” a solicitat încasarea în beneficiul său, din contul SRL „Serv-Steaua-Com”, datoria în suma de 180 000 lei, pentru bunurile vândute, a penalității în mărime de 324 000 lei, a cheltuielilor de judecată, compuse din taxa de stat în mărime de 15 130 lei.

La 26 noiembrie 2015, în cadrul ședinței de judecată, SRL „Serv-Steaua-Com”, prin intermediul avocatului Valentina Moruz, a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux”, prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014,

încheiat cu SRL „Vladiana” și a contractului de vânzare-cumpărare din 02 februarie 2015, încheiat cu SRL „Vlafavalux”, precum și încasarea, în mod solidar, de la pârâți a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale, SRL „Serv-Steaua-Com” a invocat că, la data de 18 noiembrie 2014, a încheiat cu SRL „Vladiana”, contractul de vânzare-cumpărare a utilajului de fabricare a brichetelor. La 19 decembrie 2014, a fost eliberată factura fiscală nr. BV1938968, confirmată de părți.

La 02 februarie 2015, între SRL „Serv-Steaua-Com” și SRL „Vladiana” a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a utilajului de fabricare a brichetelor, suma utilajului fiind de 120 000 lei.

Reclamanta SRL „Serv-Steaua-Com” a invocat că, SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” sunt administrate de către Fiodor Ionescu, fapt ce se confirmă prin extrasele din Registrul de stat al persoanelor juridice. Astfel, a indicat că utilajele de fabricat brichete, care figurează în contractele de vânzare-cumpărare, erau gestionate de una și aceeași persoană.

Reclamanta SRL „Serv-Steaua-Com” a indicat că la momentul încheierii contractelor, în urma înțelegerilor între părților, a fost stabilită modalitatea de realizare a contractelor, sus indicate, întru respectarea obligațiilor contractuale, și anume, cumpărătorul SRL „Serv-Steaua-Com” va prezenta băncii contractele de vânzare-cumpărare și facturile fiscale, întru contractarea unui credit bancar, pentru achitarea costului utilajului. Din acest motiv, contractele menționate nu au fost confirmate, prin ștampila și semnătura ambelor părți. Însă, a indicat că băncile comerciale, la care s-a adresat cumpărătorul SRL „Serv-Steaua-Com”, nu au acceptat acordarea creditului bancar, fapt confirmat prin răspunsul din 22 octombrie 2015.

Reclamanta SRL „Serv-Steaua-Com” a menționat că a fost în imposibilitate de a-și onora obligațiile contractuale, față de vânzători SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” din motive, ce nu depind de voința sa, situație adusă la cunoștința vânzătorilor.

Reclamanta SRL „Serv-Steaua-Com” a comunicat pârâților SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux”, despre intenția de a restitui bunurile, indicate în contractele de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 și 02 februarie 2015, și anume, două aparate de fabricat brichete în sumă de 180 000 lei și respectiv de 120 000 lei, din motivul neacordării de băncile comerciale a creditului bancar, pentru achitarea bunurilor. Expedierea în adresa pârâților a foii de parcurs, se confirmă prin avizul de recepție a acesteia din 29 iunie 2015.

Reclamanta SRL „Serv-Steaua-Com” a susținut că utilajele vizate în contractele de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 și 02 februarie 2015, nu au fost puse în funcțiune, fiind doar depozitate, pe teritoriului cumpărătorului SRL „Serv-Steaua-Com”, unde a fost asigurată paza și integritatea acestora.

Reclamanta SRL „Serv-Steaua-Com” a mai susținut că pârâții SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux”, nu au dat niciun răspuns la cererea privind restituirea utilajelor, însă au expediat în adresa SRL „Serv-Steaua-Com” două reclamații, prin care au solicitat executarea obligațiilor contractuale și achitarea bunurilor procurate. Drept răspuns, SRL „Serv-Steaua-Com” a expediat în adresa pârâților SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” înștiințarea, prin care a solicitat rezoluțiunea contractelor, din motivul neacordării creditului bancar de către băncile comerciale la care s-a adresat, fapt confirmat prin avizul de recepție a trimiterii poștale din 27 iulie 2015.

Reclamanta SRL „Serv-Steaua-Com” a considerat că a acționat cu bună-credință și diligență, întrucât imediat, cum a cunoscut despre imposibilitatea achitării bunurilor, a informat vânzătorii SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux”, despre imposibilitate de plată și le-a comunicat, despre intenția de a restitui utilajele de fabricare a brichetelor.

Reclamanta SRL „Serv-Steaua-Com” a solicitat admiterea cererii reconvenționale, rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014, încheiat între SRL „Serv-Steaua-Com” și SRL „Vladiana”, rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 02 februarie 2015, încheiat între SRL „Serv-Steaua-Com” și SRL „Vlafavalux” și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți, din 17 august 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vladiana”, a fost încasată de la SRL „Serv-Steaua-Com”, în beneficiul SRL „Vladiana”, datoria conform contractului de vânzare-cumpărare, încheiat la 18 noiembrie 2014, în mărime de 180 000 lei, penalitatea în sumă de 324 000 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 15 130 lei, în total, suma de 519 130 lei. A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de SRL „Serv-Steaua-Com” împotriva SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, a fost admis apelul declarat de SRL „Serv-Steaua-Com”, a fost casată parțial hotărârea Judecătorei Bălți din 17 august 2016, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vladiana” împotriva SRL „Serv-Steaua-Com” cu privire la încasarea datoriei și cererea reconvențională depusă de SRL „Serv-Steaua-Com” împotriva SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, în partea ce ține de admiterea acțiunii formulate de SRL „Vladiana” cu privire la încasarea penalității și cheltuielilor de judecată, și a fost emisă în partea dată, o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial. A fost încasat de la SRL „Serv-Steaua-Com”, în beneficiul SRL „Vladiana” 180 000 lei, cu titlu de datorie, 100 000 lei, cu titlu de penalitate, 8321,50 lei cheltuieli de judecată. În rest acțiunea a fost respinsă. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel, cu referire la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Vladiana” împotriva SRL „Serv-Steaua-Com”, a constat că obiectul juridic litigios dedus judecății, constituie încasarea datoriei în baza contractului de vânzare-cumpărare.

În acest sens, a menționat că libertatea contractului este principiul fundamental, care stă la baza codului civil. Dreptul părților de a determina liber dacă doresc să încheie un contract și dacă da, cu cine și în ce condiții să încheie acest contract, constituie unul din elementele fundamentale ale unei economii de piață. Pornind de la principiul de bază, persoanele care sunt parte la aceste relații, sunt obligate de a-și îndeplini drepturile și de a-și exercita obligațiile cu bună-credință și diligență în concordanță cu stipulările contractuale. Părțile pot încheia o tranzacție în mod liber și în limitele normelor imperative de drept, ele sunt absolut libere să încheie un contract și să-i determine conținutul în limitele exigențelor bunei-credințe. Efectul imediat al oricărui contract este acela de a da naștere unor drepturi și obligații în sarcina părților, în sensul dat având în vedere puterea obligatorie a contractului.

În temeiul art. art. 514, art. 572 alin. (1), 666, 668 și art. 753 Codul Civil, instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a reținut că raportul juridic dintre părți se supune reglementărilor contractului de vânzare-cumpărare.

Astfel, instanța de apel, a constat că instanța de fond, just, a ajuns la concluzia că SRL „Serv-Steaua-Com” nu a executat obligațiile contractuale, ori conform pct. 3.2 din contractul de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014, urma să efectueze plata mărfii recepționate pînă la 09 ianuarie 2015.

Or, motivul invocat, precum că nu poate fi obligat la plată, întrucât nu și-a exprimat consimțământul la cumpărarea bunului, având doar intenția la depozitarea temporară a acestuia, este una declarativă și neprobată. Astfel, atât contractul cât și factura fiscală seria BV nr. 1938968 din 19 decembrie 2014, este semnată de către conducătorul SRL „Serv-Steaua-Com”, iar obiecțiile în acest sens au fost formulate, doar după emiterea hotărîrii, argument, care nu constituie temei de a nu recunoaște încheierea tranzacției de vânzare-cumpărare, între părți. Ori, aplicarea ștampilei pe contractul de vânzare-cumpărare, actele contabile și factură, reprezintă exterimizarea consimțământului apelantului SRL „Serv-Steaua-Com” la nașterea obligațiilor de cumpărător, și nu de depozitar.

Referitor la încasarea clauzei penale, instanța de apel a menționat că potrivit pct. 6.2 din contract, partea, care a încălcat termenele de achitare va achita suplimentar celeilalte părți 1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întârziere, iar din materialele anexate la dosar, se constată că apelantul SRL „Serv-Steaua-Com” nu a efectuat plata pentru bunul vîndut de intimat SRL ”Vladiana”, suma restantă constituind 180000 lei, iar penalitatea calculată în temeiul pct. 6.2 din contract, la

data depunerii cererii constituie suma de 324000 lei, care depășește cu mult suma datoriei de bază.

Astfel, reieșind din faptul că conform 268 lit. a) Cod Civil, se prescriu în termen de 6 luni, acțiunile privind încasarea penalității, în speța dedusă judecății, penalitatea urmează a fi calculată pentru o perioadă de 180 zile, care constituie suma de 324000 lei (1800 lei* 180 zile), ceea ce comparativ cu mărimea datoriei, instanța de apel a considerat-o exagerată.

Totodată, instanța de apel a invocat că la încasarea penalității urmează să se țină cont de principiul proporționalității, și astfel, a considerat oportun de a micșora suma penalității până la 100000 lei. Or, conform prevederilor art. 630 alin. (1) Cod Civil, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale disproporționat de mari. La reducerea clauzei penale, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului și debitorului.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că SRL „Serv-Steua-Com”, urmează să achite SRL „Vladiana” penalitatea în sumă de 100 000 lei, ca o sumă proporțională datoriei de bază încasate.

De asemenea, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia instanței de fond de a respinge cererea reconvențională depusă de SRL ”Serv-Steua-Com” împotriva SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 și din 02 februarie 2015.

În interpretarea prevederilor art. art. 733, 734 și art. 735 Cod Civil, instanța de apel a indicat că rezoluțiunea unui contract poate fi cerută, doar de partea în favoarea căreia nu se execută obligația, dar nu de partea, care de fapt nu o execută, cum este în cazul speței deduse judecății, SRL „Serv-Steua-Com”.

Raportând circumstanțele pricinii civile la prevederile art. 735 Cod Civil, instanța ierarhic inferioară nu a stabilit neexecutarea clauzelor, din contractele de vânzare-cumpărare din data de 18 noiembrie 2014 și 02 februarie 2015, de către SRL ”Vladiana” sau SRL „Vlafavalux”.

Or, prin facturile fiscale nr. BV 1938968 din 19 decembrie 2014 și nr. HB 2613977 din 15 iunie 2015, se confirmă faptul transmiterii bunurilor vândute de către vânzătorii SRL ”Vladiana” și SRL ”Vlafavalux” către cumpărătorul SRL ”Serv-Steua-Com”. Prin urmare, instanța de apel a indicat că creditorii și-au executat obligația contractuală, de transmitere a bunului vândut. Iar, nefiind întrunite condițiile art. 735 alin. (2) Cod Civil, nu există temei de rezoluțiune a contractelor de vânzare-cumpărare din data de 18 noiembrie 2014 și 02 februarie 2015.

La 06 februarie 2018, SRL „Serv-Steua-Com” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017 și hotărârii

Judecătoria Bălți, din 17 august 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Vladiana" să fie respinsă ca neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională depusă de SRL „Serv-Steaua-Com”, să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurenta SRL „Serv-Steaua-Com” a indicat că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, o consideră neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată, întrucât la adoptarea deciziei recurate, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea. În acest sens, a invocat prevederile art. 432 alin.(2), lit. c) Cod de procedură civilă.

Recurenta SRL „Serv-Steaua-Com” a indicat că, deși instanța de apel a invocat principiul fundamental al libertății contractului și dreptul părților de a se determina liber dacă doresc să încheie un contract și dacă da, cu cine și în ce condiții să încheie acest contract, însă nu a aplicat acest principiu în corespundere cu pretențiile înaintate de părți și probele, anexate la materialele cauzei.

Astfel, recurenta SRL „Serv-Steaua-Com” a menționat că la materialele dosarului, au fost anexate Foaia de parcurs nr. HB 2613979 din 15 iunie 2015, Foaia de parcurs nr. HB 2613977 din 15 iunie 2015, răspunsul la reclamația expedită de SRL „Serv Steaua Com” către SRL „Vladiana”, prin care se confirmă că SRL „Serv Steaua Com” a solicitat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 și a manifestat intenția de a restitui bunurile către vânzător, aceste bunuri, fiind doar depozitate pe teritoriul recurente SRL „Serv-Steaua-Com”, fără a fi utilizate.

Recurenta SRL „Serv-Steaua-Com” a considerat că atât instanța de fond, cât și instanța de apel, au încălcat principiul libertății părților la încheierea contractului, care se manifestă prin încălcarea dreptului la încetarea relațiilor contractuale, stabilite de părți și ocrotite de lege. Or, cumpărătorul SRL „Serv Steaua Com” și-a exprimat acordul de a restitui bunurile către vânzătorii SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux”, pînă la înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

Mai mult, a invocat că, reprezentanții vânzătorilor SRL „Vladiana” și SRL „Vlafavalux” au cunoscut despre lipsa necesității achiziționării utilajului, pentru fabricarea brichetelor, de SRL „Serv-Steaua-Com”, din momentul încheierii contractelor de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 și din 02 februarie 2015, întrucât domeniul de activitate a cumpărătorului, SRL „Serv-Steaua-Com”, ține de comercializarea produselor alimentare și nu de fabricarea brichetelor.

Cu referire la respingerea cererii reconvenționale, recurenta SRL „Serv-Steaua-Com” a considerat că instanța de apel, deși a invocat prevederile art. 733, 734 și 735 din Codul Civil, a formulat o concluzie greșită cu privire la drepturile și obligațiile părților.

Astfel, recurenta SRL „Serv-Steaua-Com” a invocat că prin interpretarea eronată a normelor de drept material de către instanțele ierarhic inferioare, i-a fost

încălcat dreptul acesteia, la încetarea relațiilor contractuale, stabilite de părți și ocrotite de lege. Or, a indicat că conform actelor anexate la materialele cauzei, se constată că SRL „Vladiana” nu a avut intenția de a rezilia contractul, pentru neonorarea obligațiilor de plată și de a-și restitui bunurile în litigiu, însă a avut ca scop, de a încasa din contul recurentei SRL „Serv-Steaua-Com”, prețul contractului de vânzare-cumpărare din 18 noiembrie 2014 și penalitatea, care depășește cu mult valoarea bunului. Astfel, a indicat că SRL „Vladiana”, având ca scop îmbogățirea fără justă cauză, a depus cererea de chemare în judecată împotriva SRL „Serv-Steaua-Com”, după expirarea termenului de 6 luni, din momentul încheierii contractului și după ce a aflat, din facturile de expediție din 15 iunie 2015, despre intenția cumpărătorului SRL „Serv-Steaua-Com” de a restitui bunurile în litigiu.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate a Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, a fost expediată participanților la proces la 04 decembrie 2017, prin scrisoarea de expediție nr. 24741 (f.d. 30, vol. II) și recepționată de recurenta SRL „Serv-Steaua-Com” la 07 decembrie 2017, fapt confirmat prin avizul de recepție a trimiterii poștale nr. DS3118100191AR (f.d. 35 vol.II).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de SRL „Serv-Steaua-Com”, la data de 06 februarie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Serv-Steaua-Com”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de SRL „Serv-Steaua-Com”, nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia acesteia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de Procedură Civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten

împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 Cod de procedură civilă și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Serv-Steaua-Com”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de Procedură Civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Serv-Steaua-Com” împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 septembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladiana” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Serv-Steaua-Com” cu privire la încasarea datoriei și cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Serv-Steaua-Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vladiana” și Societății cu Răspundere Limitată „Vlafavalux” cu privire la rezoluțiunea contractelor de vânzare-cumpărare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan